

## תת"ע 11953/12/19 - סבן אילן סבן אילן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 11953-12-19 מדינת ישראל נ' סבן אילן

מספר בקשה: 1

לפני כבוד השופטת שרת קריספין  
המבקשים:  
סבן אילן סבן אילן  
נגד

המשיבים:  
מדינת ישראל

### החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניית בהuder המבקש, בגין עבירה של נהייה בנסיבות מופרחת, מיום 18.10.3. המבקש טוען כי לא זמן כדין וכי "יש לו מה להגיד".

### דין והכרעה

בע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם, נאמר:

"סעיף 130(ח) מאפשר, אפוא, לנאים שהורשע בעבירות חטא או עונן ונגזר דיןו שלא בפנוי (לרובות בעבירות שנדונו בהתאם להוראות סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי) לבקש את ביטול הכרעת הדין וגורר הדין שנייתנו בעניינו. זאת, בהתקיים אחד משני תנאים: קיומ סיבה מוצדקתiae-hatizbot לבקשת המבקש לדין שנערך בעניינו או גרים עיוות דין לבקשת כתוצאה מי-ביטול פסק דין".

ברע"פ 8445/07 אברהם קדוש נ' מדינת ישראל נאמר:

"פסק דין של בית המשפט לתעבורה ניתן שלא בנסיבות 请求 מכוון סעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, לפיו נאים שהזמן כדין ולא התייצב לדין בעניינו, יראווה כמודה בכל העבודות שנערכו בכתב האישום".

ברע"פ 9142 סוראייה איטליה נ' מדינת ישראל, נאמר:

"**מוכרת התופעה הנפוצה של נאשימים הבוחרים במודע להעדר משפטם כתקטיקה מכוננת אשר תכלייתה לאפשר להם לבקש את ביטול פסק הדין באמצעות מקרים בהם גזר הדין המושת עליהם אינו נראה להם. אילו צו של בית המשפט לזמן לדין את כל המבוקשים ביטול פסק דין, גם כאשר ברור כי פסק דין בעניינים ניתן דין, ואין כל הצדקה לבטלו, תפגום באופן משמעותי בתכלית של ייעול הליכים בעבירות קלות ותחזק את התMRIץ השלילי של השתמטות מהופעה במשפט מ מניעים טקטיים-ספקולטיביים.**

אין מחלוקת כי הזמן לדין נשלחה לכתבתו של המבוקש והוחזרה בציון "לא נדרש", דהיינו, היה זמן דין ולמבוקש ניתן יומו בבית משפט, אך הוא בחר שלא להתייצב לדין.

הטעון כנגד חזקת המסירה, עליו הנטל להראות, כי דבר הדואר הרשום לא נמסר לידיו, שלא בשל מחדר כלשהו מצדיו והמבוקש לא עמד בנטל לעיל.

טעןת המבוקש כנגד העבירה, הנה כללית וסתמית ואיינה מהויה עילה מוצדקת לביטול פסק הדין.

בגזר הדין לא נגרם למבוקש כל עיונות דין.

מכל האמור, הבקשה נדחתה.

ניתנה היום, ד' שבט תש"פ, 30 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.